

op til, at vi skal lovgive i detaljer, og at vi ikke må overlade det til bemyndigelseslove, og så er det jo detailregulering, Folketinget skal til at tage sig til. Der er en vis mangel på sammenhæng.

Vi lever i et kompliceret samfund. Vi kan ikke lade alting sejle, medmindre vi, som der står i Jyske Lov – som jeg nu ikke ligefrem kan på stedet, men det er i hvert fald sikkert, at den stærkeste tiltager sig magten, hvis ikke der er regler og kontrol, og det ved fru Birthe Rønn Hornbech selvfølgelig udmærket godt.

Jeg vil godt lige sige, at man ikke både kan sige, at vi skal have mere magtadskillelse – det vil sige, at vi skal til at detailregulere herinde med love – og at vi gør det på den anden måde og kommer efter forvaltningen, når den ikke gør det ordentligt.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu synes jeg, fru Margrete Auken blander tingene sammen. Det, vi ønsker, er en større frihed for den enkelte borger med færre reguleringer, mindre statsmagt. Vi ønsker større retssikkerhed med klare regler. I det omfang, vi nødvendigvis i et indviklet samfund må have myndighedsudøvelse, går vi ind for indviklede og detaljerede regler dér, hvis det er nødvendigt for at begrænse myndighedernes magtmisbrug og vilkårlighed over for borgerne. Det er regler for myndighederne, vi efterlyser.

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg vil gerne prøve at se de store linjer i det her, og derfor trækker jeg linjen tilbage til den forespørgselsdebat, vi havde tidligere i folketings-samlingen, som Venstre havde anmeldt. Den havde at gøre med udhulningen, tror jeg man kaldte det, af de grundlovssikrede rettigheder for borgerne og de mange administrative beføjelser, der var for først og fremmest civiladministrationen til at komme på besøg – i anførselstegn – hos bestemte borgere.

Ved den lejlighed havde nogle af os jo nogle nok så overordnede synspunkter, hvor mit udgangspunkt på Det Radikale Venstres vegne var, at det var en lige lovlig speciel og spids indgang til de her ting, partiet Venstre havde valgt at tage. Og noget af det kommer jo igen i dette forslag til folketingsbeslutning om en retsikkerhedsreform.

Et eller andet sted har vi en ganske sikker fornemmelse af, at her drejer det sig om at sikre

sig, at dem – igen i anførselstegn – man kunne kalde de pæne borgere, eller de, der i hvert fald udadtil ser ud til at være pæne, kan være i fred for myndighedernes snagen i privatlivets fred i modsætning til andre. Jeg var lige ved at fristes til at citere Erhvervsbladets leder forleden dag, hvor man talte om aktindsigt over for offentligt ansatte, hvor man skrev »sociale bistandsklienter, rockere og andre kriminelle«, men det står der jo ikke her, så derfor skal jeg nok lade være med at lade, som om det var noget, der havde med det her at gøre, men alligevel kom jeg til at tænke på Erhvervsbladets leder fra forleden dag.

Jeg synes, at formålet overordnet er godt nok, og der er bestemt nogle ting i de enkelte punkter, som vi hjertens gerne vil sige ja til.

Punkt 1: Kvalitetskrav til lovforslag, herunder krav om retsikkerhedsdiskussion i alle lovforslag, hvor det offentlige udøver myndighed over for borgerne. Men hvad så? Er det kun regeringens lovforslag? Drejer det sig specielt om regeringens lovforslag, når partiet Venstre er i opposition? Eller drejer det sig også om private lovforslag? Hvis det er private lovforslag, vil man så acceptere, at de sendes til censur eller eksamination eller kvalitetskontrol hos regeringens eksperter, og det vil typisk være lovfædelingen i Justitsministeriet? Eller ville det ikke til sige, at man fik en uvildig behandling af disse ting, og at vi netop havde det lovråd, som man lige drøftede med den foregående ordfører, og som vi i Det Radikale Venstre i hvert fald i mange år har haft som et ønskemål?

Vi kan da også se med stor sympati på punkt 4: Adfærdsregler for myndighedsudøvere. Men igen har jeg en tydelig fornemmelse af, at det er nogle bestemte myndigheder. Det er ikke alle myndigheder, man vil prøve at opstille nogle adfærdsregler for. Da vi vedtog den politiklageordning, som trådte i kraft fra 1. januar sidste år, husker jeg meget hidsige debatter i denne sal, hvor vi, der gik ind for det lovforslag, fik skældud.

Punkt 6: Lettere adgang for borgerne til at anlægge sager mod det offentlige? Ja, fint. Punkt 8: Udvidet adgang til retshjælp? Også ja, men det er jo så noget af det, der kommer til at koste penge.

Vi kan ikke støtte forslaget her om at etablere en retssikkerhedskommission, men jeg vil slutte med det, som jeg også sagde under den forespørgselsdebat tidligere i folketings-samlingen, jeg henviste til før, at disse mange bemyndigel-